

Judi emma küsis inmetellemisega : „Kuida sa võid ühe igapäevase palveramato pandiks panna! Kust sa siis tahhad luggeda, ni kaua kui ramatut polle so käes?“

Misti naene ütles: „Sah, eks olle küil halle luggo, agga minna ei wõi parrata: mul polle enam muud asja pandiks panna ihho hinge tagga. Vaste küsendamine küsib mo hinge rinnust wälja. Eile õhto heitsid keik neljakeste nuttes sömatta maggama. Minno mees läks Sakjamale linnast riet müüma. Enne kui ta hinda taggasi toob, on wahhest lapsed jo nälja surma läinud. — Kulla emmale, wõtke ikka se lord ramat pandiks, ja andke mulle rahha selle wasto: lapsed surewad!“

Judi emma küsis: „Paljaks tahhad laenata?“

Teine wasto: „Kui ma wõiksin ühe hõbberubla sada, siis alaksin ehk waest wiisi läbbi, fenni kui mees kaubahinnaga koid tulleb.“

Judi leik ütles: „Säh sulle laks hõbberubla, teine laenuks, teine Summala pärast. Kui so mehhe kaup saab hästi korda läinud, eks sa siis to selle ühe hõbberubla laenorahha ka ilma pandita jälle mo kätte. Agga palveramatut ei tohi minna mitte pandiks wõtta, se olleks pat Jehowa ees, kes Pea kohhal on! — Wi omma ramat koid, ja loe seält seest omma palweid!“

Nenda teggi üks Judi leiknaene, kes ennast omma mehhe surma järrel sest ülledpliddas, et ta intressi peäle rahha wäljalaenas. —